

[Kofod-Svendsen]

i problemet om, hvor pengene skal komme fra. Endelig: er det så det mest socialt rimelige lovforslag, man har kunnet fremsætte, som vi har til behandling her? Det vil jeg gerne have lov at sætte spørgsmålstegn ved.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet har som bekendt ikke været med i skattereformen og gud ske tak og lov for det. Derfor kan vi naturligvis heller ikke på nogen måde støtte dette lovforslag fra SF. Vi ser, at SF har sat tal på, hvad det kommer til at koste, men jeg kan kun blive ved med min evindelige sang, havde jeg nær sagt, om, hvor man så vil få pengene fra i stedet for.

Fremskridtspartiet synes faktisk, at det børnetilskud, der bliver givet nu ifølge skattereformen, er rigelig dyrt, og vi kan under ingen omstændigheder medvirke til det her forslag.

Tinning (VS):

Det er sådan set lidt synd, for her har vi regeringspartierne og de Radikale og Socialdemokratiet i fuld gang med at gøre noget godt for børnefamilierne. Så bliver de udsat for en storm af protester fra nogle enlige forsørgere. Det er jo synd, når man vil gøre det så godt, og så bliver det så skidt. Så kan man vælge at sige, at det skyldes, at folk åbenbart ikke har forstået, hvad der foregår, og det er højst kritisabelt. Jeg tror, at den første lære, man skulle drage af det, er, at det åbenbart ikke er lykkedes at forklare det specielt godt. Man er ikke kommet ud med, hvad det var, man gjorde. Det er jo trist.

Når vi så ser på, hvad der sker, siger fru Aase Olesen, at de enlige forsørgere i virkeligheden får forbedringer set på årsbasis, så hvad er der at brokke sig over, hvad er der at kritisere? Det er fuldstændig rigtigt, det gør de enlige forsørgere, men det, som fru Aase Olesen også sagde, var, at bevarer, de får noget, de får ikke lige så meget som nogle andre, men det behøver man vel egentlig ikke kritisere, og hvis ikke man vil gå ind på vores tankegang, opgiver man enhver form for fordelingspolitik. Det mener jeg nu er at stramme den lidt.

Det, vi vel så skal diskutere, er: er de enlige forsørgere som gruppe en gruppe, hvor vi siger, at de behøver ikke så meget som nogle

andre? Er det det, der ligger i fru Aase Olesens fordelingspolitiske betragtninger? Det ligger ikke i mine.

Jeg vil godt være med til at diskutere fordelingspolitik, men jeg synes, det, som er sket her, er, at man har fået lavet en lovgivning, som altså betyder, at nogle siger, at de ikke får så meget som nogle andre, og det er de utilfredse med. De kritiserer og råber op. Det forstår vi fuldt ud i VS, og vi er meget positive over for lovforslaget fra SF.

Agerschou (SF):

Som det fremgår af bemærkningerne, er formålet med SFs lovforslag at give enlige forsørgere, der modtager forhøjet børnetilskud, en tilsvarende forbedring i overgangsperioden her i foråret 1987, som den forbedring, modtagere af almindeligt børnetilskud får.

Det kom noget bag på os, da vi i september 1986 opdagede, at det faktisk kun var det almindelige børnetilskud, der skulle fordobles i det første halvår af 1987. Det betyder naturligvis også, at vi må erkende, at vi på et eller andet tidspunkt for sommerferien 1986 har sovet i timen. Vi bemærkede af udsendte pressemeddelelser, at det åbenbart også kom bag på i hvert tilfælde et af de partier, der står bag skattereformen, og jeg skal undlade at sige, hvilket parti det var. Helt sikkert kom det aldeles bag på mange enlige forsørgere, der havde forventet en forbedring af også det børnetilskud, de modtager.

Der er ikke tale om, som fru Hanne Severinsen så smagfuldt var i gang med at antyde, at SF puster til nogen form for misundelse. Det, det handler om, er, at det var uforståeligt for enlige forsørgere, hvorfor deres børnetilskud ikke skulle fordobles, når det almindelige børnetilskud blev fordoblet. Her var det heller ikke til større hjælp, at det ikke krystalklart fremgår af de meddelelser, der før jul er blevet udsendt af kommunerne, at det udelukkende er det almindelige børnetilskud, der bliver fordoblet i den periode, vi taler om.

Hvad er så begrundelsen for ikke at fordoble det forhøjede børnetilskud? Under efterårets debat i Folketingets socialudvalg og også her i salen kunne vi høre, at der er to. Den ene begrundelse går ud på, at forholdet bliver rettet i hvert fald noget op set på års-